

Isabella Lövin: Sommartal 2017

Talare

Isabella Lövin
Språkrör

Datum

26 augusti 2017

Plats

Avesta

Mina vänner, På vägen hit såg jag en butik som hade ett erbjudande: ett fempack strumpor för bara 39.90. Man kunde också köpa en engångsgrill för 25 kronor. Tänk, 700 gram metall som utvinns, fraktas, förädlas och används en enda gång och sen slängs. Sen gick jag in på nätet kollade vad den billigaste flygbiljetten till London kostar: 153 kronor. 153 kronor... När tåget ut till Arlanda är dyrare än själva flygbiljetten, då vet man att det är rea på att förstöra planeten. Men egentligen är det ju inte så, det vet vi ju. Notan måste alltid betalas. Nu eller senare. Den här sommaren har vi kunnat läsa att 3 000 öar kan försvinna från Stockholms skärgård bara det här århundradet, när polarisarna smälter. Vi har följt hur värmeböljan Lucifer plågat Sydeuropa. Vi har läst om hur klimatförändringarna kan göra stora delar av Mellanöstern och Nordafrika obeboeliga, och vi har igen sett fruktansvärda bilder från torkan och svälten på Afrikas horn. Och just nu förbereder sig Texas och USA på en orkan som väntas bli den värsta på tio år. Vi vet att extremväder av den här typen blir vanligare och värre med ett varmare klimat. Notan måste alltid betalas. Vi har också kunnat läsa om att antalet spermier hos män i västvärlden minskat med över 50 procent sedan 70-talet, enligt en ny, omfattande och skrämmande forskningsstudie. Och som om inte det var tillräckligt skrämmande, har vi har kunnat läsa om att tusentals arter hotas och miljarder av lokala djurbestånd har försvunnit i vad forskare kallar ”det sjätte massutdöendet”, det största sedan dinosaurierna dog ut för 65 miljoner år sedan. Notan växer och växer. Och samtidigt växer klumpen i magen när man tänker på hur vi hur vi behandlar planeten, vårt enda hem i ett annars oändligt kallt och mörkt universum. Är slit och släng, och en oljeekonomi med rea på planeten, livskvalitet? Är det lyx? Är det ett erbjudande? Eller är det bara motbudande? Jag tror vi är många som känner den – den där känslan av att det här är inte rätt. Det håller inte. Den där malande känslan av att något är fundamentalt fel. Tillväxten ökar. Konsumtionen ökar. Flygresandet ökar. Detaljhandeln går som tåget, men samtidigt så ökar också sjukskrivningarna, stressen och den mentala ohälsan. Om vi kunde shoppa oss lyckliga, varför mår vi så dåligt? Jag vet att vi är många som

vill något annat. Som ser att det finns en annan väg framåt. Som känner att en del av förklaringen till att vi mår dåligt är att vi lever högt på någon annans bekostnad. Att vi stjälar av våra barns framtid. Vi stjälar från djuren, från naturen. Vi stjälar från de som är så fattiga att de inte har råd att låta sina barn gå i skolan, utan istället skickar dem med slavlönen till fabriken som tillverkar fempack strumpor för 39,90. För mig och Miljöpartiet är det självklart: Utsläpparen ska betala sin nota! Människor ska ha en anständig lön. Misshandeln av vår planet är en misshandel av oss själva! Det är också självklart – att en annan värld är möjlig! En hållbar värld där vi bryr oss om varandra, tror på framtiden, och vi inte skickar notan till våra barn och barnbarn!***Vänner, De globala miljöhoten beskrivs ofta som naturkrafter, som vi inte kan göra något åt. Eller så beskrivs de som något som alla partier vill lösa, som om alla vill samma sak. Båda beskrivningarna är lika fel. Låt oss ta flyget som exempel. Svenskarnas flygande orsakar idag lika stora klimatutsläpp som bilåkandet. Och flygutsläppen ökar, explosionsartat. Det är inte så konstigt, för flyget är idag helt obeskattat. Det håller inte. Om vi ska klara klimatmålen måste flyget börja betala för sina utsläpp, precis som bilen redan gör. Men Centerpartiet, Moderaterna, Liberalerna, Kristdemokraterna och Sverigedemokraterna vill att flyget ska fortsätta vara helt befriat från skatt. Och inte bara det. De har hotat att avsätta ministrar med misstroendevotum och orsaka politiskt kaos. För att flyget ska slippa betala för sina utsläpp. Samma partier: hela alliansen och SD, vill ta bort var fjärde krona från miljöbudgeten. De vill ta bort satsningarna på solceller, laddstolpar för elbilar och skydda mindre skog och hav. Två partier, Moderaterna och Sverigedemokraterna, vill gå ännu längre: De vill sänka skatten på fossila utsläpp så det blir billigare att släppa ut. De vill slakta alla miljöinsatser. Och de vill förlänga livslängden på Europas smutsiga kolkraft. Nej, mina vänner, – alla partier vill inte samma sak på miljöområdet. De borgerliga partiernas klimatpolitik handlar just nu mest om en sak: att stoppa regeringens klimatpolitik. De verkar vara mer rädda för omställningen till ett hållbart samhälle – med solenergi, elbilar och höghastighetståg – än de är för klimatförändringarna. I Sverigedemokraterna finns det gott om politiker som inte ens tror att klimatförändringarna existerar. Och en ledande Moderat riksdagspolitiker anser, på samma sätt som Trumpadministrationen, att det ”saknas fortfarande bevis på att mänskliga koldioxidutsläpp är orsaken till stigande temperaturer på jorden”. Tanken på att de här två partierna i framtiden kan styra över Sveriges klimatpolitik skrämmer. Mina vänner, det finns ett annat alternativ, det finns en regering som tar ansvar för klimatet: Mitt besked idag är att vår rödgröna regering kommer lägga fram en budget till riksdagen där

flygskatten är med! Trots en hård kampanj från Sveriges samlade fossilbransch och hela borgerligheten står vi fast vid detta besked. Det är en seger för klimatet, och det är att ta ansvar för framtiden. Mitt andra besked är att i höstens budget kommer miljöåtgångarna att vara fördubblade jämfört med när vi tog över från alliansen! Tack vare det blir det billigare att köpa en el-bil nästa gång. Tack vare det kan vi skydda vårt grundvatten och våra hav. Tack vare det kan vi göra så att nattågen till Jämtland börjar gå igen. Det här är den stora striden i svensk politik: Ska vi låta förorenaren betala eller ska vi ha rea på utsläpp? Ska vi ta ansvar för framtiden eller lämna notan till våra barn? Ska vi ha business as usual? Ett slit-och-släng-samhälle som bränner ut både planet och människor. Eller ska vi ställa om? Ni vet var jag står. Och jag kan lova er: jag och Miljöpartiet tror på framtiden, och vi VET att en annan värld är möjlig. Och vi är beredda att kämpa och att ta ansvar så att omställningen till det gröna välfärdslandet kan fortsätta! ***Vänner, Sverige ska bli världens första fossilfria välfärdsland. Det är ett mål, men det är också en nödvändighet. Världen behöver länder som går före, som visar vägen, som visar att det går att kombinera ekonomisk utveckling med miljömässig hållbarhet. Och jag vet att Sverige kan vara det landet. Det här är den vision som måste leda all politik. Men annan berättelse om framtiden än den som högerpopulismen erbjuder. En berättelse om ett land där vi tar hand om varandra istället för att bygga mistro, där jobb och företag utvecklas samtidigt som vi bygger grönare och mer mänskliga städer, där vi ger våra barn samma möjlighet att bygga ett gott liv som vi fick. Under våren har Miljöpartiet i regering tagit flera steg för att få ner utsläppen från trafiken: stora satsningar på tåg, miljöbilar, cykelbanor och förnybara bränslen. Nu behöver vi ta nästa steg: vi behöver få ner utsläppen från industrin. Industrin: järnet, stålet, mineralerna och skogen, har spelat en central roll inte bara för Avesta utan för hela Sveriges utveckling från ett fattigt land till ett rikt. Men industrin bär också på nyckeln till framtiden. När vi bygger framtidens gröna samhälle kommer vi behöva ny infrastruktur, nya energisystem och moderna bostäder. Då behövs industrin. Men vi måste hitta sätt att producera utan att samtidigt förstöra miljön. Industrin står idag för en tredjedel av Sveriges utsläpp. I det fossilfria välfärdssamhället måste utsläppen ner till nära noll. Och jag vet att det går. Världen har sett stora teknikskiften förr. Från telegraf till Internet, från ånglok till höghastighetståg. Jag är fullkomligt övertygad om att det går att kombinera minskade utsläpp med en stark industriell utveckling. Jag tror till och med att det är en förutsättning: det är bara genom att ligga i framkant som våra företag kan konkurrera på den globala marknaden. Det är ju med den gröna omställningen som de nya

industrijobben växer fram. Förnybar energi sysselsätter redan mer än 1 miljon människor i Europa. Och i USA jobbar fler med solceller än med kol, olja och gas tillsammans. Därför är jag stolt över att idag kunna presentera en helt ny satsning som vi kallar industriklivet. Det är en riktad satsning på 300 miljarder kronor om året för att svensk processindustri ska utvecklas och kunna ta nya rejäla tekniksprång. Satsningen ska pågå till 2040 och totalt omfatta 7 miljarder kronor. Svenska företag vet att det är bäst att vara först in i det nya, hellre än att vara sist ut ur det gamla. Det är så vi har utvecklat vår ekonomi till att bli en av de starkaste i världen. Sverige ska exportera nya lösningar, inte utsläpp!***Vänner. Om jag ska tänka tillbaka på hur mitt miljöengagemang en gång vaknade så var det nog när jag som åkte förbi Forssjön varje dag på väg till skolan, och såg det tjocka lagret av brunt skum som låg på ytan. Luften stank surt av pappersmassa från kartongfabriken som släppte ut sitt spillvatten rätt ut i sjön. Som barn kunde jag inte förstå inte hur denna förstörelse kunde tillåtas. Det var ett sånt där uppvaknande när man ser att de vuxna inte alltid har rätt. Det här var fel! Det kändes! Någonstans inom mig såddes också ett frö, en drivkraft att förändra. Det var samma drivkraft som gjorde att jag många år senare skrev boken ”Tyst hav”, rasande av insikten om hur människan håller på att dammsuga haven på fisk, och hur fiskbestånd runt om i världen har kollapsat av överfiske. Det var samma drivkraft som gjorde att jag bestämde mig för att gå in i politiken, att ta plats i Europaparlamentet och reformera EU:s fiskeripolitik i grunden. Det var samma drivkraft som fick mig att lyfta fram havsfrågorna i regeringen, och driva så att Sverige tillsammans med Fiji i början av sommaren tog initiativ till det största toppmöte om haven som någonsin arrangerats. I juni samlades världens länder i FN för att komma fram till en räddningsplan för världshaven. Hittills har över 1 300 åtaganden för att skydda haven kommit till från hela världen. Indonesien – en av världens största utsläppare av plastskräp – ska minska utsläppen av plast i haven med 70 procent. Det här är en av politikens allra viktigaste uppgifter just nu. Agerar vi inte kommer vi att ha mer plast än fisk i världshaven år 2050. Men vi kan agera. En annan värld är möjlig!***Den 12 augusti i år mördades 32-åriga Hether Heyers av högerextremister vid en demonstration i Charlottesville, Virginia i USA. Hennes sista statusuppdatering på Facebook var: “If you’re not outraged, you’re not paying attention.” ”Om du inte är upprörd så är du inte uppmärksam”. I år är det 84 år sedan nazisterna tog makten i Tyskland. Många frågar sig: hur kunde det ske? Hur kunde en så fruktansvärd rörelse vinna folkligt stöd? Hur kunde den ta sig ända till regeringsmakten? Sanningen är ju att det skedde steg för steg. Hédi Fried, förintelseöverlevare, beskriver det som

sandkorn som läggs till sandkorn, och så plötsligt ligger där en hög av sand framför dig. Men förintelsen, det helt otänkbara, fruktansvärda folkmord som skulle följa, var en logisk följd av den nazistiska ideologin: En ideologi där allt som ses som svagt eller främmande ska skäras bort och utplånas. Även människor. Våldet föregicks av en allt mer aggressiv propaganda. Orden kommer först. Handlingen sedan. Historien lär oss att den här ideologin förr eller senare alltid leder till våld. Företrädarna kan tala vackert och klä sig i kostym, men slipsarna kan blixtnabbt bytas ut mot järnrör. Rasismen, våldet, hatet är aldrig långt borta. 2017 ser vi hur nazister återigen marscherar på våra gator. De spränger bomber vid flyktingförläggningar. De misshandlar eller mördar sina meningsmotståndare. Men nazister och högerextremister agerar inte i ett vakuum. Samtidigt som jag sommartalar här, så talar Sverigedemokraternas partiledare Jimmie Åkesson från en scen i Sölvesborg. Och det går knappast en vecka utan att vi kan läsa om nya SD-politiker som uttrycker sig hatiskt, hotar människor eller uppmanar till våld på nätet. En SD-politiker skrev nyligen att man borde skjuta människor på flyktingförläggningar. En riksdagskandidat för SD i förra valrörelsen skrev att det är jaktsäsong på muslimer. En före detta topptjänsteman från SD var med i tåget när nazister och högerextremister skanderade mot judar i Charlottesville i USA. Listan kan göras lång. Samtidigt som SD-politiker hatar och hotar på nätet och i ord, så finns det mer extrema grupper som agerar. Orden kommer först. Handlingen sedan. Men historien lär oss också något annat: fascismen och nazismen har aldrig har kunnat ta makten på egen hand, den har alltid behövt samarbeta med andra politiska krafter. Det var konservativa partier som hjälpte de här rörelserna till makten i Tyskland och Italien under 20- och 30-talet. Konservativa partier som trodde att man kunde samarbeta med fascisterna för egen vinning, att man kunde bygga majoriteter med dem, för att få igenom sin egen politik. Idag sitter vi med facit. Vi vet vad som hände. Just därför är det så viktigt att vi aldrig, aldrig någonsin får vara naiva. Vi får aldrig ge högerextremister politiskt inflytande. Moderaterna genomgår just nu en kris. I grunden handlar krisen inte om person utan om detta vägval: ska man bygga en högermajoritet med Sverigedemokraterna eller inte. Mitt tydliga budskap till Moderaterna är: stäng dörren till Sverigedemokraterna, en gång för alla! För Miljöpartiet är svaret självklart: vi kommer aldrig någonsin att medverka till att fascister, högerextremister eller rasister får inflytande i regeringen. För deras ideologi hör hemma på historiens sophög!***Vänner, Sverige är ett litet land, men vi spelar en stor roll på den internationella arenan. Tack vare vår gröna regering har Sverige tagit ledarskap i klimatarbetet, i biståndet, för kvinnors

rättigheter och för att skydda världshaven från nedskräpning. Vi visar att en annan väg är möjlig. Vår politik ger hopp åt så många människor som så gärna vill se ett land som kombinerar ekologisk hållbarhet med välfärd, rättvisa och utveckling. Det går bra för Sverige. Sedan vi bildade regering tillsammans med Socialdemokraterna har 200 000 fler svenskar fått ett jobb att gå till. Budgetunderskott är vänt till budgetöverskott. Och sedan Gustav Fridolin tog över som skolminister har vi sett en tydlig kursändring: Nu har vi 20 000 fler anställda i skolan, över 60 000 lärare har fått ordentligt höjd lön. Men mer behövs, därför vill Miljöpartiet att staten inom tre år tillför sex miljarder för att stärka jämlikheten mellan skolor. De här "Fridolinpengarna" behövs verkligen! Samtidigt har Sverige under 2010-talet tagit emot fler flyktingar per capita än något annat OECD-land. Avesta är en av fem kommuner i Sverige som tagit emot flest nyanlända, och väldigt många människor i kommunen har tagit på sig ett stort ansvar för att detta ska fungera. För att det ska bli bra. Och berikande för Avesta. Jag är oerhört imponerad över alla de otaliga verksamheter som pågår, och som kommit ur människors egna initiativ för att göra etableringen så bra som möjligt. Avesta BK, Ridklubben, Bergslagsteatern, Karateklubben, Centumkyrkan, Sjöviks folkhögskola, Karlfeldtsförningen, Södra Dalarnas Trädgårdsförening och många många fler, också privata företag – har dragit igång verksamheter med hockeyträning, odling, promenader, jämställdhet, körer och svampplockning och mycket mycket mer. Igår träffade jag några av dessa eldsjälar nere på Sportoteket där man lånar ut gratis skridskor, skidor och cyklar, och jag kände deras entusiasm och glädje, och också den genuina värmen i alla nya vänskapsband som nu knyts när människor möts. Och känslan av mening och stolthet hos dem som känner att de kan göra en ovärderlig insats för någon som faktiskt behöver hjälp. Vänner, just nu väntar tusentals ungdomar som kom till Sverige under 2015 på besked från Migrationsverket om de ska få stanna i landet. Många av dem går i skolan och vill inget annat än att bygga en framtid i Sverige. Men eftersom handläggningstiderna har varit extremt långa hinner många fylla 18 år innan beslutet, och många fler riskerar därför att utvisas från landet. Miljöpartiet vill ge de här ungdomarna en ny chans att få stanna i Sverige. Jag uppmanar andra partier att samarbeta med oss för att göra det möjligt. Mina vänner, För oss är vägen framåt tydlig: Investeringar istället för skattesänkningar. Jämlikhet istället för klyftor. Tillsammans istället för var och en för sig. En tryggare värld där vi tar ansvar för klimatet, och barnens framtid. Men det arbetet kan inte vänta. Omställningen börjar nu. De 25 miljarder som vi hittills satsat på klimatet ska följas av minst lika mycket till! På alla nya hus ska det glittra av solceller från

taken! Det ska gå att ladda sin elbil snabbt och enkelt i hela landet! Bort med onödiga engångsartiklar och plastpåsar! Alla barn ska känna sig trygga att cykla till och från skolan! En annan värld är möjlig, jag vet det. På en mandatperiod har vi tagit beslut om att uppnå 100 procent förnybar energi, antagit världens mest ambitiösa klimatlag, fördubblat miljöbudgeten, och börjat de första stegen på väg mot världens första fossilfria välfärdssamhälle. På två mandatperioder kan vi komma en bra bit på vägen! Tack för att ni lyssnade!

Taggar

2010-tal, 2017, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal, Sommartal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/isabella-lovin-sommartal-2017>